

Végső menedék

Írta: Csúri Krisztina

AZ ŐSKORBAN FÉLELMŰNK MÉG TISZTELETTTEL FORDULT FELÉJÜK. AZ ÓKORTÓL – AHOGY FEGYVEREINK ELINDULTAK A FEJLŐDÉS MEGÁLLÍTHATATLAN ÚTJÁN – HATALOMVÁGYUNK PUSZTÍTÁSUKKAL PÁROSULT. NAPJAINKBAN VÉDETTSÉGET ÉLVEZNÉNEK, DE HAZÁNKBAN EGY ORVVADÁSZ TRÓFEA-ÁLDOZATA LETT AZ UTOLSÓ BARNAMEDVE...

Magyarországon tehát nincsenek medvék, legfeljebb az állatkertben – mondhatnánk, ez azonban korántsem volna igaz. A gödöllői egykori filmes telepen „ottfelejtődött” néhány kiszolgált négylábú statisztá, melyek egykor történelmi filmekben voltak hivatottak riogatni a főhősöket. Lelkes idomárjuk, Kósa József a filmipar hanyatlásával sem hagyta magukra a néhai filmszereplőket. Szűkös anyagi körülményei ellenére szeretettel ellátást próbált biztosítani védenecinek éveken, évtizedeken át. Néha a mindennapi betevő falat is gondot okozott, ráadásul a létszám egyre növekedett. Néhány „hobbiállattartó” ugyanis látványos kedvence vágyva más országokból csempészett medvebocokat próbált meg „háziasítani”. A domesztikáció évezredek folyamata azonban nem rövidíthető le egyetlen élőlény emberközeli felnevelésére. A mázsás súlyúvá serdült, megunt vagy életveszélyessé vált

mackókra túlaltatás vagy puszkagolyó várt volna – hacsak nem fogadja be őket a „gödöllői medvés ember”.

A medvék tehát egyre többen voltak, s a szűkös elhelyezés miatt már a nemzetközi sajtóban is állatkínzás vádjával illették az elszánt medvevédőket. A tragédia akkor következett be, amikor Gödöllő Önkormányzata felmondta a telep bérletét. A segítség az utolsó pillanatban érkezett az Állatvédő Világszövetség (WSPA) személyében. Mivel a medvék fogságban születtek és túl sok évet töltöttek szűk ketrecekben, a természetbe való visszatelepítésük nem lehetséges – így a Világszövetség megállapodást írt alá Veresegyház Önkormányzatával egy medveotthon létrehozásáról a 21 barnamedvének a község külterületén.

Az első magyar Medveotthon 3,5 hektárnyi területének egy részét erdő borítja. Középső területén két 30 m átmérőjű, 3 m mélységű mesterséges tó és öt föld alatti búvóhely került kialakításra a természetes életkörülményekhez igazodva. A raktár mellett állatorvosi részleg áll rendelkezésre a hozzá kapcsolódó elkülönítővel, ahol szükség esetén kezelni tudják az állatokat. A medvéket a nemzetközi előírásoknak megfelelő biztonsági drótkerítés veszi körül, melynek belső oldalán öt, különböző szinten elhelyezett villanypásztor üzemel. A biztonsági rács réseinek átmérője talán simogatásra csábít, de ne feledjük: ezek itt már majdnem vadon élő állatok!

A medvék mesterséges körülmények között túlságosan is jól szaporodnak, s a nemek elkülönítése a félig szabadon élő állatok esetében nem megoldható, így ivartalanítani kellett őket. A beavatkozás további előnye, hogy így talán kevesebb konfliktussal jár a természetben magányosan élő állatok csoportos tartása. Gondozásukat Kósa József végzi ezután is, hiszen neki köszönhetően érheték meg a medvék

azt, hogy hosszú nélkülözés után végre háborítatlanul élhetnek. Bár most még zavartan ismerkednek a természethű környezet rég elfelejtett vagy tán még sohasem látott alkotórészeivel, jövőre talán már nyugodtan hajthatják téli álomra fejüket.

Az otthon a víztisztító telep és az Ovo farm közelében található, és az állatok nyugalma érdekében csak előzetes egyeztetés után, kis csoportokban látogatható. Fenntartása a Veresegyházi Önkormányzat, a Rex Kutyaotthon Alapítvány, a Fehérkereszt Állatvédő Alapítvány valamint cégek és magánszemélyek közös összefogása révén valósul meg. Költségeinek fedezéséhez köszönettel vesznek bármilyen jellegű hozzájárulást, felesleges eleséget, jótékony adományt.

További információ: Dr. Király Péter WSPA-képviselő, tel.: 380-7861, levélcím: 1064 Bp., Lakkozó u. 13., e-mail: Kirp_rex@elender.hu

A medveotthon életéről folyamatosan beszámolnak a Rex Kutyaotthon Alapítvány Internetes honlapján a következő címen: <http://www.zpok.hu/rex>

Buzsák Balázs felvétele